

Branislav Michalka: Organizácia Reportéri bez hraníc tvrdí, že sa na Slovensku prepadla sloboda médií. Skutočne? Žijeme snád' v inom vesmíre a krajine?

- A | 6. května 2024

SLOVENSKO: Buď sloboda médií neznamena slobodu prejavu, alebo keď hovoria mimovládni gastarbeitri o Slovensku, myslia tým nejaké iné Slovensko, pretože inak sa nedajú niektoré ich záhadné tvrdenia vysvetliť. Organizácia Reportéri bez hraníc (o objektívnosti ktorej svedčí už fakt, že jej šéf je redaktorom Denníka N) totiž najnovšie usúdila, že na Slovensku sa prepadla sloboda médií o 12 priečok a naša zaostalá vlasť sa tak dostala zo 17. miesta, ktorým sa hrdila predchádzajúca vládna garnitúra, na potupné 29. miesto.

Pokiaľ sa pozrieme na portál *Euracitv.sk*, ktorý priniesol graf nášho mediálneho úpadku, tak sme podľa neho ešte pred rokom stúpali stále vyššie smerom do nebeskej oázy mediálnej slobody. Pred našimi očami povstáva na tomto grafe úplne iný obraz, než ten, ktorý sme počas posledných troch rokov pozorovali okolo seba. Vláda neopakovateľného tria – Matovič, Heger a Ódor sa tu javí ako palivo poháňajúce raketu mediálnej slobody stále vyššie do mediálnej stratosféry.

Bolo to však skutočne tak? Služi nám dobre naša europamäť? Neboli práve tieto tri posledné roky poznačené bezprecedentným pohonom na alternatívne médiá? Neboli na Slovensku štátom otvorené blokované skutočne nezávislé médiá, ktoré odmietali slúžiť europoidnej a liberálnej propagande? Zabudli sme už na to, ako sa zo dňa na deň nedalo dostať na stránky alebo k vysielaniam, ktoré nepapagájovali oficiálny naratív o vojne na Ukrajine, o veľkom pandemickom cvičení, o očkovaní a o dianí na európskej politickej scéne?

Zabudli sme na agresívne výzvy tzv. „odborníkov“ na penalizovanie kritikov proticovidových opatrení? Zabudli sme na aroganciu ministra obrany Jaroslava Naďa, s akou sa posmieval a vyhrážal slovenským dezolátom? Toho Naďa, ktorý pred niekoľkými dňami v zahraničí vyškerený držal v ruke tabuľku s nápisom: „*Slovákom a dezolé vstup zakázaný*“, čo by svojmu národu v zahraničí neurobil žiaden poľský, maďarský či český politik, ani toho najprogresívnejšieho strihu?

Vypla snád' súčasná vláda nejaké médium? Nie. Na tlačových konferenciách naopak môžeme pozorovať nesmierne sebavedomú juvenilnú žurnalistickú kliku, dobre vykrmenú financiami, aroganciou aj dodanými rozumami, ako neustále útočí na súčasných vládných predstaviteľov. To je vskutku zaujímavá forma útlaku.

Je snád' snaha o vymanenie verejnoprávnej televízie, ktorú musia nedobrovoľne financovať daňoví poplatníci, z osídien liberálno-demokraticko-progresívnej ideológie obmedzením jej slobody? A čo potom bolo jej ukotvenie v tejto ideológii, napriek preferenciám a názorom väčšiny obyvateľstva? Toto obyvateľstvo snád' nemá právo, na slobodu od progresivistickej ideológie? Alebo snád' už

odsúhlasila Európska únia nejaké špeciálne novinárske práva, na základe ktorých sú daňoví poplatníci povinní financovať a rozmaznávať sebavedomé egó žurnalistickej kamarily, z ktorej názorov sa im zdvíha žalúdok?

Chcete si prečítať, čo je pre Pavla Szalaia, šéfa organizácie *Reportéri bez hraníc* z nesmierne objektívneho a nestranného *Denníka N* kritériom straty slobody médií? Obmedzenie rozpočtu! Skrátka, daňoví poplatníci musia platiť, aby sa nám tá progresívna sloboda pekne rozvíjala:

„Nová vládna väčšina znížila plánované financovanie verejnoprávneho média zo štátneho rozpočtu o 30 percent a obmedzila prístup niektorých súkromných médií k informáciám. Namiesto odpovedania na ich otázky o témach verejného záujmu vládni predstavitelia na kritických novinárov útočia.“

Ale, ale, čo má novinárska obec proti kritike? Alebo sú snád' zo zákona len oni nekritizovateľní? Pokiaľ môžu novinári kritizovať politika, prečo nie politik novinárov? Nech si vezmú príklad z portálu *Christianitas.sk*, ktorý sa ocitol na zozname tzv. „konšpiračných“ webov, dokonca na podnet hovorca biskupskej konferencie o Kramaru. Bolo to snád' obmedzenie slobody médií? Formuloval to tak niekto z nášho portálu? Nemali snád' právo nás biskupi, kňazi, žurnalisti a členovia mimovládnych zoskupení kritizovať? Bože, uchovaj...

Navyše, pokiaľ majú páni verejnoprávni žurnalisti záujem sa dozvedieť skutočnú mienku o svojej práci, tak nech iniciujú vypísanie referenda o zrušení financovania verejnoprávnych médií z daní občanov. Možno zistia, že ich nikto nepotrebuje. A možno naopak. Možno ich dezoláti a post-sedliaci, nadšení ich žurnalistickými výkonmi pôjdu brániť vlastnými telami pred strašnou fico-hydrou. Ktovie, treba vyskúšať...

Celá záhada okolo pojmu „sloboda médií“ sa však možno dá ľahko rozlúštiť. Stačí sa pozrieť na to, čo si pod týmto pojmom predstavuje Európska únia a čo si na obranu tejto údajnej „slobody médií“ plánovala odsúhlasiť už v roku 2022 a čo si tento rok nakoniec aj odsúhlasila. alebo ako reagovali európski aj slovenskí slniečkári, milovníci slobody médií, na prejavy súčasnej vládnej garnitúry pred jej volebným víťazstvom.

Z uvedeného je zrejmé, že tu nemáme dočinenia s nejakou objektívnou snahou o vyvážené informácie, ale s jasne zadefinovanou politicko-propagandistickou objednávkou v prospech

Európskej únie, svetového globalizmu a potláčania národnej aj štátnej suverenity.

Sloboda médií v ponímaní Bruselu znamená slobodu nekontrolovane z jeho strany manipulovať verejnú mienku v prospech EÚ a globalistov, kritizovať nepohodlných politikov a zvelebovať konformných, zakazovať nepohodlné médiá a protežovať službukonajúce, a to všetko za peniaze dezolátov a post-sedliakov, o ktorých sa vyjadrujú páni žurnalisti v kuloároch tým najpohrdavejším spôsobom.

Presne v štýle mysliteľa a exministra Jaroslava Naďa, ktorého toľko „slobodne“ a „objektívne“ zvelebovali.

AUTOR: Branislav Michalka

[ZDROJ](#)